

CĂTRE

COMISIA PERMANENTĂ A U.N.B.R.

În atenția domnului președinte al U.N.B.R., Prof. univ. Dr. Av. Traian Cornel Briciu

Spre știința conducerii Casei de Asigurări a Avocaților din România

Stimați domni

Vă trimitem alăturat Memoriul formulat de colegul avocat Ovidiu Pleți, prin care sesiza o serie de aspecte ce țin de legislația profesiei de avocat din perspectiva reglementării indemnizației pentru incapacitatea temporară din muncă, cu trimitere la prevederile art. 88 (1) și (2) din Legea nr. 72/2016, privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurările sociale ale avocaților, art. 2 (2) și 2 (3) din Hotărârea Consiliului UNBR nr. 554/15.12.2012, respectiv art. 9 (6) din Regulamentul privind alte drepturi de asigurările sociale în sistemul Casei de Asigurări a Avocaților.

Menționăm că Adunarea Generală Ordinară a Avocaților din Baroul Arad (2024) și-a însușit, de principiu, criticile formulate la adresa legislației care reglementează actualmente indemnizația pentru incapacitatea temporară din muncă, sens în care a mandatat conducerea Baroului Arad cu trimiterea memoriului spre competență analiză organelor profesiei (Comisie permanentă/ CUNBR/ C.A.A. din România).

Finalitatea demersului este aceea de a interveni cu o modificare legislativă (în privința disp. art. 88 (1) și (2) din Legea nr. 72/2016, privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurările sociale ale avocaților), respectiv cu modificări la nivelul legislației de rang inferior (HUNBR s.a.) prin care să se asigure acordarea indemnizației în condiții similare sistemului public de pensii.

Având în vedere impactul asupra bugetului C.A.A. am înțeles să înaintăm memoriul implicit conducerii C.A.A. din România, pentru a determina, în termeni nominali, consecințele unor modificări în sensul celor expuse de stimabilul coleg.

Cu stimă

**Baroul Arad,
Priv Decan Av. Andrei C. Ioniță**

CĂTRE**COMISIA PERMANENTĂ A U.N.B.R.****În atenția domnului președinte al U.N.B.R., Prof. univ. Dr. Av. Traian Cornel Briciu****Spre știința conducerii Casei de Asigurări a Avocaților din România****Stimați domni**

Vă trimitem alăturat Memoriul formulat de colegul avocat Ovidiu Pleți, prin care sesiza o serie de aspecte ce țin de legislația profesiei de avocat din perspectiva reglementării indemnizației pentru incapacitatea temporară din muncă, cu trimitere la prevederile art. 88 (1) și (2) din Legea nr. 72/2016, privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurările sociale ale avocaților, art. 2 (2) și 2 (3) din Hotărârea Consiliului UNBR nr. 554/15.12.2012, respectiv art. 9 (6) din Regulamentul privind alte drepturi de asigurările sociale în sistemul Casei de Asigurări a Avocaților.

Menționăm că Adunarea Generală Ordinară a Avocaților din Baroul Arad (2024) și-a însușit, de principiu, criticile formulate la adresa legislației care reglementează actualmente indemnizația pentru incapacitatea temporară din muncă, sens în care a mandatat conducerea Baroului Arad cu trimiterea memoriului spre competență analiză organelor profesiei (Comisie permanentă/ CUNBR/ C.A.A. din România).

Finalitatea demersului este aceea de a interveni cu o modificare legislativă (în privința disp. art. . 88 (1) și (2) din Legea nr. 72/2016, privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurările sociale ale avocaților), respectiv cu modificări la nivelul legislației de rang inferior (HUNBR s.a.) prin care să se asigure acordarea indemnizației în condiții similare sistemului public de pensii.

Având în vedere impactul asupra bugetului C.A.A. am înțeles să înaintăm memoriul implicit conducerii C.A.A. din România, pentru a determina, în termeni nominali, consecințele unor modificări în sensul celor expuse de stimabilul coleg.

Cu stimă**Baroul Arad,
Priv Decan Av. Andrei C. Ioniță**

Către
Conducerea Baroului Arad

În atenția domnului decan Andrei C. Ioniță

Subsemnatul Ovidiu G. Pleți, în calitate de membru al Baroului Arad, prin prezentul **memoriu** doresc să vă supun atenției mai multe **prevederi legale și hotărâri luate de Consiliului UNBR**, referitoare la drepturile persoanelor îndreptățite la asigurările sociale din sistemul Casei de Asigurări a Avocaților, prevederi care în opinia mea sunt profund inechitabile pentru membrii profesiei noastre.

Concret mă refer la prevederile:

- art. 88 (1) și (2) din Legea nr. 72/2016, privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurările sociale ale avocaților,
- art. 2 (2) și 2 (3) din Hotărârea Consiliului UNBR nr. 554/15.12.2012,
- art. 9 (6) din Regulamentul privind alte drepturi de asigurările sociale în sistemul Casei de Asigurări a Avocaților.

Practic, după cum voi arăta în cele ce urmează, prin coroborarea articolelor sus amintite, un avocat care are un **venit lunar mediu din profesie**, nu beneficiază de **NICIO** indemnizație din partea Casei de Asigurări a Avocaților în situația în care se află în incapacitate temporară de muncă.

I. Art. 88 (1) din Legea nr. 72/2016, prevede următoarele:

*"Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se suportă de către sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților **din a 16-a zi de la data ivirii stării de incapacitate**, cu excepția internărilor în spital, a bolilor gravidelor și a urgențelor medicale, care se suportă de la data ivirii stării de incapacitate."*

Acest articol, pe lângă faptul că este injust, pentru motivele ce le voi enumera mai jos, este și lacunar.

Nu se înțelege **cine suportă primele 15 zile** de la data ivirii stării de incapacitate temporară de muncă, **și în ce cuantum?**

Apoi, dacă un cabinet de avocat va plăti avocatului indemnizația aferentă perioadei în care acesta se află în stare de incapacitate temporară de muncă (cât nume?), acea cheltuială va fi **deductibilă din punct de vedere fiscal sau nu?**

Susțin că această prevedere este injustă, comparând-o cu prevederile O.U.G. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.

Potrivit art. 12 din această lege:

"Indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă se suportă după cum urmează:

A. de către angajator, din prima zi până în a 5-a zi de incapacitate temporară de muncă, cu excepția indemnizațiilor aferente certificatelor de concediu medical acordate persoanelor asigurate pentru care a fost instituită măsura izolării, potrivit Legii nr. 136/2020;

B. din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, începând cu:

a) ziua următoare celor suportate de angajator, conform lit. A, și până la data încetării incapacității temporare de muncă a asiguratului sau a pensionării acestuia;"

Așadar, persoanele asigurate pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate în sistemul de asigurări sociale de sănătate, în baza O.U.G. 158/2005, au dreptul la concedii medicale și indemnizații de asigurări sociale de sănătate.

Aceste indemnizații sunt primite de către persoana asigurată, **din prima zi** de la data ivirii stării de incapacitate temporară de muncă, cu precizarea că sunt suportate de către angajator, din prima zi până în a 5-a zi de incapacitate temporară de muncă, și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, începând cu ziua următoare celor suportate de angajator.

Persoana asigurată nu este în niciun fel prejudiciată, ea **primind integral, din prima zi** de la data ivirii stării de incapacitate temporară de muncă, acea indemnizație.

Pe de altă parte, un avocat **își suportă integral primele 15 zile de concediu medical.**

Apoi, coroborând acest text de lege cu celelalte la care am făcut referire menționate mai sus, și la care mă voi referi în cele ce urmează, avocatul **nu va încasa nicio sumă de bani** pentru luna în care a fost bolnav.

Consider că este inechitabilă această situația în care marea majoritate a asiguraților din România, pot beneficia **din prima zi** de la data ivirii stării de incapacitate temporară de muncă, de o indemnizație suportată de angajator/buget, pe când avocații sunt puși în situația de a-și plăti singuri primele 15 zile de concediu medical.

II. Art. 88 (2) din Legea nr. 72/2016, prevede următoarele:

"În perioada vacanțelor judecătorești, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se suportă de la data ivirii stării de incapacitate, în caz de internare în spital pentru afecțiuni sau accidente grave, definite ca atare în normele medicale, pentru afecțiunile în legătură cu starea de graviditate, precum și pentru perioada de incapacitate determinată de tratamentul ambulatoriu acordat ca o consecință a internării pentru afecțiunile respective."

Adică, **în perioada vacanțelor judecătorești**, dacă avocatul nu este **internat** pentru vreo afecțiune gravă, **nu beneficiază de indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă**.

Dar, care este legătura unui avocat aflat în incapacitate temporară de muncă, **cu vacanța judecătorească?**

Pe de o parte, **majoritatea avocaților lucrează** și dacă parțial, în perioada sus amintită.

Pe de altă parte, avocații **plătesc cote la barou** în această perioadă, dovadă a faptului că le este recunoscută munca.

Prin urmare, ar trebui ori să nu plătim cote de barou în perioada vacanței judecătorești (pentru că, nu-i așa, noi suntem în vacanță împreună cu judecătorii), ori să eliminăm această prevedere legală abuzivă.

Sunt convins că un judecător aflat în vacanța **lui** judecătorească (și nu a noastră, a avocaților), dacă se îmbolnăvește va primi **integral** indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă.

Și atunci, este absurd ca un avocat, aflat în perioada în care **o altă categorie profesională** își ia vacanță, să nu beneficieze de indemnizația pentru incapacitatea lui temporară de muncă, cât timp membrii acelei categorii aflate în vacanță, profesionale beneficiază de indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă.

Din câte îmi amintesc, în perioade grevei judecătorești (care nu a fost scurtă), noi am plătit cotele către Barou, deși majorității dintre noi le-a fost limitat în mod serios dreptul de a profesa.

Potrivit art. 144 din Codul muncii, dreptul la concediu de odihna anual platit este garantat tuturor salariaților și nu poate forma obiectul vreunei cesiuni, renunțări sau limitări.

Potrivit art. 145 alin. (2) și (4) **durata efectivă a concediului de odihna anual se stabilește în contractul individual de muncă, cu respectarea legii și a contractelor colective de muncă aplicabile, la stabilirea duratei concediului de odihna anual, perioadele de incapacitate temporară de muncă și cele aferente concediului de maternitate, concediului de risc maternal și concediului pentru îngrijirea copilului bolnav considerându-se perioade de activitate prestată.**

Astfel, textul este conform cu prevederile Directivei 2003/88/CEE a Parlamentului European și al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind unele aspecte ale organizării timpului de lucru, care dispune ca țările membre iau măsurile necesare pentru ca fiecare lucrător să beneficieze de un concediu anual platit de cel puțin patru săptămâni [art. 7 alin. (1)]. În interpretarea acestui text, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea din 20 ianuarie 2009) a reținut, printre altele, că dreptul la concediu anual platit trebuie considerat un drept social european de o importanță deosebită de la care nu se poate deroga. În concluzie, **concediu medical nu diminuează durata concediului de odihna.**

Și atunci, un judecător care se află în incapacitate temporară de muncă, pe durata vacanței judecătorești, va beneficia de concediu medical (și de indemnizația aferentă acestuia, indiferent de tipul bolii pentru care primește acel concediu) după care, dacă se află în concediu de odihnă, va relua acel concediu din momentul întreruperii lui pe motive medicale.

Iar un avocat, în perioada **vacanțelor judecătorești**, **nu beneficiază de indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă**, decât în situația în care este internat pentru vreo afecțiune gravă!

III. Ceea ce este și mai grav, în opinia mea, este faptul că peste aceste prevederi legale **neconstituționale**, **Consiliul UNBR, prin câteva hotărâri de neînțeles**, a eliminat practic aproape orice posibilitate pentru un avocat de a beneficia de indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă.

Dacă prin legea sus amintită, **s-au adus limitări grave** cuantumului indemnizației de care putem beneficia pe perioada în care ne aflăm în incapacitate temporară de muncă, **Consiliul UNBR, prin hotărârile sale, s-a asigurat că elimină practic această indemnizație**.

Potrivit art. 2 (2) din Hotărârea Consiliului UNBR nr. 554/15.12.2012,

*(2) Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă calculată conform alin. (1) nu poate fi mai mic de 40% și nici mai mare de 100% **din venitul de referință lunar pe profesia de avocat stabilit de către Consiliul U.N.B.R. în vigoare la data soluționării cererii.***

Iar conform art. 1 din Hotărârea 297/2022 a Consiliului UNBR:

*”Începând cu data de **01 ianuarie 2023, venitul de referință utilizat la stabilirea tuturor prestațiilor de asigurări sociale se stabilește la cuantumul de **3.536 lei.****”*

Așadar, dacă un avocat se afla **o lună întreagă** în concediu medical, din prima și până în ultima zi a lunii, el va încasa **maxim 3.536 lei**. Și această sumă se acordă **doar pentru afecțiuni foarte grave**. În rest, el poate primi doar **1.414 lei/lună**. Pentru **o lună întreagă de concediu medical!!!**

În condițiile în care, orice angajat cu salariu minim pe economie primește **75 % din media veniturii brut realizat în ultimele 6 luni**, salariul minim brut fiind în prezent de **3.300 de lei**, rezultă că indemnizația pentru o persoană angajat cu salariu minim pe economie, care se află în incapacitate de muncă, și care este asigurată în baza O.U.G. 158/2005, va fi de **2.475 lei**.

Adică un salariat angajat cu salariul minim pe economie, va primi o indemnizație pentru perioada în care s-a aflat în incapacitate temporară de muncă, **de aproape două ori mai mare decât un avocat!**

În O.U.G. 158/2005, la articolul 9 se arată următoarele:

”(1) Pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. A și B, baza de calcul al indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca **medie a veniturilor brute lunare din ultimele 6 luni din cele 12 luni** din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar, pe baza cărora se calculează contribuția asiguratorie pentru muncă.

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. C, baza de calcul al indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca medie a veniturilor brute lunare reprezentând indemnizație de șomaj, din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar.

(3) Pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2)**), baza de calcul al indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca **medie a veniturilor asigurate, înscrise în contractul de asigurare**, din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de asigurare, **până la limita a 3 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată**, cu excepția persoanelor care optează pentru încheierea contractului de asigurare pentru a beneficia de concedii medicale și indemnizații pentru maternitate, pentru care baza de calcul al indemnizațiilor se determină ca medie a veniturilor asigurate, înscrise în contractul de asigurare, din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar.”

Așadar, o persoană asigurată în baza O.U.G. 158/2005, care are o medie lunară a venituri brute de **10.000 de lei /lună** (venituri normale pentru orice avocat titular cu puțină experiență, pentru un medic, un inginer sau un judecător), poate beneficia de o indemnizație pentru perioada în care s-a aflat în incapacitate temporară de muncă, de **9.900 de lei/lună** (3 salarii de bază minime brute pe țară).

Adică **orice salariat** care are medie lunară a venituri brute de **10.000 de lei /lună** beneficiază de o indemnizație pentru perioada în care s-a aflat în incapacitate temporară de muncă, de **9.900 de lei/lună**, în timp ce Casa de Asigurări a Avocaților, în baza unei hotărâri a Consiliului UNBR, oferă ”maxim” **3.536 lei**, sumă pe care în realitate, **subliniez încă o dată**, nu o acordă aproape NICIODATĂ, din cauza altor prevederi nelegale, pe care le voi analiza în continuare.

Pe scurt, avocatul va primi o indemnizație lunară pentru perioada în care s-a aflat în incapacitate de muncă de **minim 1.414 lei și maxim 3.536 lei**, pe când orice altă persoană care este asigurată în baza O.U.G. 158/2005, va primi o indemnizație lunară pentru perioada în care s-a aflat în incapacitate de muncă de **minim 2.475 lei și maxim 9.900 de lei**. Discrepanța nu mai lasă loc de alte comentarii.

IV. Pentru a elimina definitiv orice posibilitate ca un avocat să primească o indemnizație pentru incapacitate de muncă, Consiliului UNBR, a decis, în aceeași **Hotărâre a Consiliului, nr. 554/15.12.2012**, inserarea următoarelor trei articole:

“Art. 2(4) Dacă în luna pentru care se plătește indemnizația de incapacitate temporară de muncă s-au realizat și venituri din profesie, indemnizația pentru incapacitate însumată cu veniturile din profesie din luna respectivă nu poate depăși suma reprezentând venitul de referință pe profesie.

Art. 2(5) Nu sunt considerate venituri din profesie în luna respectivă veniturile din oficii încasate pentru servicii prestate în luni anterioare.

Art. 2(6) Dacă venitul din profesie pe luna menționată la alin. (4) este mai mare decât venitul de referință pe profesie în vigoare la data soluționării cererii, avocatul nu beneficiază de indemnizație de incapacitate temporară de muncă.”

Aceste trei articole sunt **evident neconstituționale**, ele **limitând sau eliminând în mod explicit plata concediului medical**, ”din cauza” încasării în acea lună a unor venituri din profesie!!

Este ridicol să te gândești că un medic, un inginer sau un judecător, nu vor primi banii aferenți concediului medical (adică cei maxim 9.900 de lei/lună), pentru că în acea lună, apucaseră să câștige deja 3.536 lei!

Condiționarea sau limitarea plății concediului medical de încasarea în luna survenirii incapacității de muncă a altor venituri din profesie este **absurdă!**

Consiliul a supralicitat, și a hotărât, pentru a securiza neplata vreunei indemnizații, că și în situația în care avocatul nu a facturat niciun serviciu în acea lună, dar încasează bani din servicii **prestate în luni anterioare** (cu excepția oficiilor), aceste încasări sunt considerate **venituri din profesie**, pentru luna în care au fost încasate!!

Adică, avocatului i se plătește **în martie**, lună în care intră în incapacitate de muncă, o factură de **3.600 de lei**, pentru un serviciu prestat și facturat în ianuarie, ceea ce duce la concluzia evidentă că nu va primi nicio sumă de bani pentru concediul medical, **deși a stat toată luna acasă!!**

Nu înțeleg motivele pentru care atât legea asigurărilor de sanatate a avocaților, dar **mai ales hotărârile Consiliului UNBR**, tratează cu asemenea **desconsiderare** persoanele aflate în incapacitate temporară de muncă.

Din câte știu, Baroul își încasează cotele indiferent de faptul că declarăm sau nu venituri în luna respectivă! Nu așteptat o empatie specială din partea colegilor noștri care au luat aceste hotărâri, dar nici nu mă așteptam la asemenea hotărâri, luate cu intenția clară de a elimina orice fel de întrajutorare a colegilor lor, aflați în dificultate!

În aceste condiții, probabil că ar trebui modificat și articolul 89 din Legea nr. 72/2016, care prevede următoarele:

”Prin hotărâre a Consiliului U.N.B.R. se stabilește modul de calcul al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, în funcție de contribuția asiguratului la sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților în ultimele 12 luni și de situația financiară a sistemului.”

Poate că ar trebui ca acest mod de calcul să fie stabilit în mod direct, prin lege, așa cum este cazul celorlați asigurați de sănătate din România.

Pentru că, după cum se pare, un mod de calcul mai greșit și injust decât cel actual, nu cred că poate stabili nimeni.

Apreciez că preluarea *în corpore* a dispozițiilor O.U.G. 158/2005, referitoare la indemnizația de asigurări sociale de sănătate, ar fi foarte potrivită.

Subliniez încă o dată, că hotărârea Consiliului UNBR (ale cărei dispoziții au fost ulterior preluate atât în Regulament privind alte drepturi de asigurări sociale - Anexa nr. 2 la Hotărârea Consiliului UNBR nr. 209/18.02.2017 cât și în Procedura privind modul de calcul a indemnizațiilor în sistemul CAA), prin care s-a stabilit că *”avocatul nu beneficiază de indemnizație de incapacitate temporară de muncă”* dacă venitul din profesie pe luna respectivă este mai mare de 3.536 de lei, este o **jignire adusă colegilor avocați**, mai ales ca vorbim despre persoane care au DREPTUL și NEVOIA de a fi protejate.

V. Nu în ultimul rând voi arăta că TOATE aceste prevederi sus amintite sunt **neconstituționale**, creând în plus și o **discriminare** evidentă față de asigurații sistemelor de sănătate, alții decât avocații.

Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat prin articolul 16 din Constituția României, articolul 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Dreptul la sănătate este unul dintre cele mai esențiale drepturi de care ne bucurăm pe tot parcursul vieții

noastre. Acest drept este definit ca dreptul fiecărei persoane **de a avea acces și a utiliza serviciile instituțiilor, mărfurile și condițiile necesare pentru atingerea stării optime de sănătate.**

Atâta timp cât Consiliului UNBR blochează prin hotărâri diferite și de neînțeles, accesul avocaților la indemnizație de incapacitate temporară de muncă, în niciun caz nu se poate susține că ne dă acces la **condițiile necesare pentru atingerea stării optime de sănătate.**

Lipsa veniturilor în luna în care survine incapacitatea temporară de muncă, sau limitarea acestora prin diferite mijloace nelegale, îngreunează considerabil **accesul asiguratului la utilizarea serviciilor instituțiilor, la achiziționarea mărfurilor (medicamente) și în niciun caz nu creează condițiile necesare pentru atingerea stării optime de sănătate.**

Dreptul la ocrotirea sănătății reprezintă unul dintre cele mai importante drepturi social-economice. Îl regăsim în articolul 34 din Constituția României.

Acest drept este strâns legat de măsurile de ocrotire a dreptului la un mediu sănătos, precum și de alte măsuri prin care se urmărește educarea, consultarea și dezvoltarea unui simț responsabil privind acest domeniu.

Constituția impune legiuitorului obligația adoptării de legi speciale pentru organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei.

Este vorba despre obligația autorităților administrației publice, centrale și locale, **dar și a persoanelor fizice și juridice.**

Antamând discuțiile legate de **lipsa de fonduri** a Casei de Asigurări a Avocaților, arăt următoarele:

Eficiența acestor texte constituționale și legale depinde în cea mai mare măsură de aplicarea lor în practică, de asigurarea condițiilor materiale de aplicare, fapt nu întotdeauna posibil, mai ales din cauza **restricțiilor financiare**, dreptul la ocrotirea sănătății fiind unul din cele mai "*costisitoare*" drepturi pentru un stat, însă și cel mai vital pentru asigurarea dezvoltării depline a personalității umane.

Totuși, cu toate că dreptul la ocrotirea sănătății este considerat a fi unul "costisitor", Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 1837 din 7 decembrie 2017 a stabilit că argumentul unei instituții publice a statului român, **de a nu împlini dreptul constituțional al cetățeanului la ocrotirea sănătății din lipsa banilor, nu poate fi primit**, având în vedere faptul că cetățeanul este obligat la plata necondiționată către bugetul statului a asigurării de sănătate.

Este foarte important de precizat că cetățeanul asigurat are dreptul la beneficiile ocrotirii sănătății, indiferent de momentul la care apare această neovie și **indiferent de atingerea sau nu a unui prag valoric stabilit de statul român.**

Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat și prin articolul 16 din Constituția României, articolul 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, și articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului care recunoaște egalitatea cetățenilor în fața legii și interzice discriminarea manifestată sub orice fel de forma, fiindcă toți cetățenii trebuie să beneficieze de acest drept care se dovedește a fi unul de o importanță deosebită într-o societate.

Potrivit Legii nr. 72/2016:

"Sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților este organizat și funcționează în conformitate cu următoarele principii fundamentale: (...)

3. principiul contributivității, conform căruia fondul de pensii și cel destinat pentru alte drepturi de asigurări sociale se constituie pe baza contribuției obligatorii datorate de fiecare avocat, dreptul la pensie, ca și celelalte drepturi de asigurări sociale convenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite;

4. principiul obligativității, în virtutea căruia toți avocații au obligatia de a participa la sistemul propriu de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, drepturile exercitându-se corelativ numai cu îndeplinirea obligațiilor asumate;

5. principiul egalității, prin care se asigură tuturor participanților la sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților un tratament NEDISCRIMINATORIU între persoane aflate în aceeași situație juridică, în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de prezenta lege;

6. principiul interesului public, conform căruia dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale este un drept din categoria drepturilor fundamentale, garantate de Constituția României în scopul realizării protecției sociale.

Din aceste dispoziții legele înțelegem următoarele:

a) Toți avocații sunt obligați să participe la fondul de pensie și alte drepturi de asigurări sociale.

b) Toți avocații care participă la acest fond, trebuie să beneficieze de *un tratament nediscriminatoriu față de persoane aflate în aceeași situație juridică, (de exemplu, adică de cele protejate O.U.G. 158/2005).*

c) Toți avocații au dreptul la o indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, acest drept fiind protejat de principiul interesului public, conform căruia *acesta este un drept din categoria drepturilor fundamentale, garantate de Constituția României în scopul realizării protecției sociale.*

Din aceste principii fundamentale, menționate în Legea nr. 72/2016, privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, **se respectă doar obligațiilor avocaților, și niciun drept.**

Este clar faptul că participăm la fondul de pensie și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților.

Dar tratamentul de care avem parte ca urmare a unor prevederi din această lege, și mai ales din hotărârile Consiliului UNBR, sunt evident discriminator

În cele de mai sus, am arătat în mod explicit că avocații beneficiază de *un tratament discriminatoriu față de persoane aflate în aceeași situație juridică. Și aici vorbesc cel puțin de persoanele protejate de O.U.G. 158/2005, persoane care reprezintă majoritatea covârșitoare a persoanelor asigurate din România.*

Cât despre faptul că dreptul avocaților la o indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, ar fi protejat de principiul interesului public, conform căruia acesta este un drept din categoria drepturilor fundamentale, garantate de Constituția României în scopul realizării protecției sociale, această afirmație este golită de orice conținut.

REZUMÂND

A. Potrivit art. 88 (1) din Legea nr. 72/2016, *"indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se suportă de către sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților din a 16-a zi de la data ivirii stării de incapacitate".*

Asta în timp ce potrivit prevederilor art. 12 din O.U.G. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, acestea se suportă **”de către angajator, din prima zi până în a 5-a zi de incapacitate temporară de muncă, și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, începând cu ziua următoare celor suportate de angajator până la data încetării incapacității temporare de muncă a asiguratului sau a pensionării acestuia.”**

Așadar, avocatul își plătește singur primele 15 zile din concediul medical, pe când asigurații ce beneficiază de prevederilor O.U.G. 158/2005, primesc integral indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, **prima zi de incapacitate temporară de muncă!**

B. Potrivit art. 88 (2) din Legea nr. 72/2016, prevede următoarele:

”În perioada vacanțelor judecătorești, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se suportă de la data ivirii stării de incapacitate, în caz de internare în spital pentru afecțiuni sau accidente grave, definite ca atare în normele medicale, pentru afecțiunile în legătură cu starea de graviditate, precum și pentru perioada de incapacitate determinată de tratamentul ambulatoriu acordat ca o consecință a internării pentru afecțiunile respective.”

Adică, în perioada **vacanțelor judecătorești**, dacă avocatul nu este **internat** pentru vreo afecțiune gravă, **nu beneficiază de indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă**, pe când un judecător aflat în aceeași vacanță, **beneficiază de această indemnizație.**

C. Art. 2 (2) din Hotărârea Consiliului UNBR nr. 554/15.12.2012, prevede următoarele.

”Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă calculată conform alin. (1) nu poate fi mai mic de 40% și nici mai mare de 100% din venitul de referință lunar pe profesia de avocat stabilit de către Consiliul U.N.B.R. în vigoare la data soluționării cererii.

Iar conform art. 1 din Hotărârea 297/2022 a Consiliului UNBR:

”Începând cu data de 01 ianuarie 2023, venitul de referință utilizat la stabilirea tuturor prestațiilor de asigurări sociale se stabilește la cuantumul de 3.536 lei.”

Potrivit art. 9 (3) din O.U.G. 158/2005:

*"Pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2)**), baza de calcul al indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca **medie a veniturilor asigurate, înscrise în contractul de asigurare, din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de asigurare, până la limita a 3 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată..**"*

Din cauza **corelării** cuantumului indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, cu **venitul de referință stabilit de Consiliul UNBR**, un avocat va primi o indemnizație lunară pentru perioada în care s-a aflat în incapacitate de muncă de **minim 1.414 lei și maxim 3.536 lei**, pe când **orice altă persoană** care este asigurată în baza O.U.G. 158/2005, va primi o indemnizație lunară pentru perioada în care s-a aflat în incapacitate de muncă de **minim 2.475 lei și maxim 9.900 de lei!**

D. Potrivit Hotărârii Consiliului UNBR, nr. 554/15.12.2012:

*"Art. 2(4) Dacă în luna pentru care se plătește indemnizația de incapacitate temporară de muncă s-au realizat și venituri din profesie, indemnizația pentru incapacitate însumată cu veniturile din profesie din luna respectivă **nu poate depăși suma reprezentând venitul de referință pe profesie.***

*Art. 2(5) Nu sunt considerate venituri din profesie în luna respectivă veniturile din oficii încasate **pentru servicii prestate în luni anterioare.***

*Art. 2(6) Dacă venitul din profesie pe luna menționată la alin. (4) este mai mare decât venitul de referință pe profesie în vigoare la data soluționării cererii, **avocatul nu beneficiază de indemnizație de incapacitate temporară de muncă.**"*

Așa cum am arătat mai sus, aceste trei articole sunt **evident neconstituționale**, ele limitând sau eliminând în mod explicit plata concediului medical, "din cauza" încasării în acea lună a unor venituri din profesie!!

Având în vedere cele arătate mai sus, solicit domnului decan, **să pună în discuția Adunării Generale Ordinare a Baroului Arad, care va avea loc în data de 22.03.2024, mandatarea reprezentanților Baroului Arad la Congresul UNBR**, în vederea stabilirii modalităților prin care să fie eliminate ori modificate art. 88 (1) și 88 (2) din Legea nr. 72/2016, precum și articolele din vechile hotărâri ale Consiliului UNBR, și alte documente conexe (regulamente, proceduri, etc) referitoare la plata indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă a avocaților, la care am făcut referire mai sus.

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA - BAROUL ARAD
CABINET DE AVOCAT OVIDIU PLEȚI – mun. Arad, Bulevardul Revoluției, nr. 33, ap. 5, jud. Arad;
CIF: 22163050 / 2007; telefon 0722572231,
e-mail: ovidiu.pleti@yahoo.com

Arad, 21 martie 2024

OVIDIU G. PLEȚI

Ovidiu-Gheorghe Pleti   Semnat digital de Ovidiu-
Gheorghe Pleti
Data: 2024.03.21 18:49:04 +02'00'

UNBR - Maria Jianu Secretar principal

From: Uniunea Nationala a Barourilor din Romania - Daniel Cismaru <unbr@unbr.ro>
Sent: luni, 10 iunie 2024 16:49
To: maria.jianu@unbr.ro
Subject: FW: MEMORIU domnul Ovidiu Pleți - Baroul Arad
Attachments: Adresă înaintare Memoriu formulat de domnul Ovidiu Pleți.pdf; MEMORIU domnul Ovidiu Pleți.pdf

-----Original Message-----

From: BAROUL ARAD <conducere@baroularad.ro>
Sent: luni, 10 iunie 2024 11:33
To: ileana.ciutan@caav.ro; mihaibubatu73@gmail.com; unbr@unbr.ro
Subject: MEMORIU domnul Ovidiu Pleți - Baroul Arad

Bună ziua

Atașat vă anexăm Adresa de înaintare Memoriu formulat de domnul Ovidiu Pleți și MEMORIU domnul Ovidiu Pleți.

--

Vă rugăm confirmați de primire.

--

Cu stimă,
Baroul Arad
Str. Ion Andreescu, nr. 3, ap. 3,
310182, Arad, jud. Arad
Telefon: 0257.257.421 / 0257.257.422
Fax: 0257.257.411
E-mail: conducere@baroularad.ro
secretariat@baroularad.ro